

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ-**297**/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30-12-2010

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ.

- ອົງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂຶ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕິກິລົງ ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;

- ອົງຕາມມະຕິຕິກິລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 138/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2010 ກ່ຽວກັບການຕິກິລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ;

- ອົງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 76/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2010.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1 : ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ.

ມາດຕາ 2 : ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 138 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

29)

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ

ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂຶ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂຶ້ 2 ຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VI ໄດ້ຄືນຄວາມ ຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 17 ທັນວາ 2010,

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

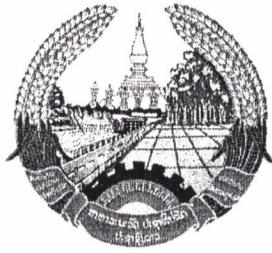
- ມາດຕາ 1.** ຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສົງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.
- ມາດຕາ 2.** ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ທັນວາ 2010

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 06 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ທັນວາ 2010

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທີ່ໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ). ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ
ງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສັນຕິວິທີ, ເປັນທຳ ແລະ ວ່ອງໄວ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ການດຳເນີນ ການຜະລິດ-ຫຼ
ລະກິດໃຫ້ຂະໜາຍາຍຕົວ ແລະ ເຊື້ອມໄຍງເຂົ້າສາກົນ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມເອື້ອວໍານວຍໃຫ້ນກລົງທຶນທັງພາຍ
ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ປະກອບສ່ວນພົດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ). ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ຂໍ້ພິພາດທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງນິຕິບຸກຄົນດ້ວຍກັນ,
ນິຕິບຸກຄົນກັບບຸກຄົນ, ບຸກຄົນກັບບຸກຄົນ ພ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຫຼືເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດສັນຍາ,
ການດຳເນີນການຜະລິດ-ຫຼລະກິດ.

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ການແກ້ໄຂຂໍ້ພິພາດທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດ ດ້ວຍ
ການໄກ່ເກົ່າ ແລະ ດ້ວຍການຕັດສິນ ຂຶ້ງດຳເນີນຢູ່ອກລະບົບສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບຕ່າງໆ ທຶນໍາໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄູ່ກໍລະນີ ໝາຍເຖິງ ຄູ່ຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ແຫ່ງປະກອບດ້ວຍ ຝ່າຍຮ້ອງຂໍ ແລະ ຝ່າຍຖືກຮ້ອງຂໍ;
2. ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ໂດຍຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ຈາກບັນຊີລາຍຂຶ້ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ໃຫ້ເປັນຄົນກາງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ໃນການໄກ່ເກ້ຍຂໍຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ໜຶ່ງ;
3. ກຳມະການຕັດສິນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ໂດຍຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ຈາກບັນຊີລາຍຂຶ້ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ໃຫ້ເປັນກຳມະການຕັດສິນ ຂໍຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ໜຶ່ງ;
4. ຜູ້ຕ່າງໜ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ຈາກຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໄດ້ໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດໝັ້ນທີ່ແກ່ນຕົນ ຕາມລະບຸບກົດໝາຍ;
5. ຜູ້ຊົ່ງວຊານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ປະສົບການ ໃນວິຊາສະເພາະ ໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຈາກສະຖາບັນ ຫລື ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ໝາຍເຖິງ ຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການ ຫລື ຄະນະກຳມະການຕັດສິນຂອງອົງການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ທີ່ດຳເນີນການຕັດສິນຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ຫລື ສປປ ລາວ;
7. ການຄ້າສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການຂຶ້-ຂາຍສິນຄ້າ ຫລື ການບໍລິການ ທີ່ຜ່ານດິນແດນຂອງສອງ ຫລື ທາງປະເທດໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສັນຊາດຂອງຄູ່ສັນຍາ;
8. ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ການດຳເນີນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ໝາຍເຖິງ ການຄ້າ, ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດ ລວມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍສັນຕິວິທີ ດ້ວຍການໄກ່ເກ້ຍ ຫລື ດ້ວຍການຕັດສິນ.

ລັດ ສ້າງເຖິງອື່ນໃຫ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນຍາທີ່ຂອງຕົນຕາມລະບຸບກົດໝາຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງເອກະຊົນ ເຊົ້າຮ່ວມພັດທະນາວູງກາງານແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ລັດ ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງອົງການແກ້ໄຂຂໍດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດເອກະຊົນ ແລະ ສະເພາະກິດຊື່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຸບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 5(ໃໝ່). ສິດໃນການເລືອກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ມີສິດເລືອກເອົາ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດພາຍໃຕ້ກິດໝາຍສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນຫຼຸລະກິດ ການຄ້າສາກົນ ຫລື ການລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີສິດເລືອກເອົາ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ລວມທັງກຳມະການ ຫລື ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ, ກິດໝາຍ, ລະບຽບການດຳເນີນ, ສະຖານທີ່ ແລະ ພາສາ ຕາມການຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 6(ໃໝ່). ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການດຳເນີນການແຍລືດ-ຫຼຸລະກິດ ຕາມຄວາມສະໜັກໃຈຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພິວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍການປະສານງານ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃຫ້ບຸກຄະລາກອນຂອງການຈັດຕັ້ງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ຫລື ສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກຫີ ||

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໝວດຫີ 1

ຫລັກການ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 8(ໃໝ່). ຫລັກການພື້ນຖານຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮັບປະກັນຄວາມຢູ່ຕິທໍາ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກິດໝາຍ;
2. ຄວາມສະໜັກໃຈຂອງຄູ່ກໍລະນີ;
3. ຄວາມສະໜັບຂອງຄູ່ກໍລະນີ;
4. ຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ບ່ົງທໍາ ຂອງຜູ້ໄກເກົ່າ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ;
5. ພາສາທີ່ນຳໃຊ້;
6. ການຮັບປະກັນຄວາມລັບ.

ມາດຕາ 9(ໃໝ່). ການຮັບປະກັນຄວາມຢຸຕິທໍາ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຜູ້ໄກ່ເກີຍ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ຄວາມຢຸຕິທໍາ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10(ໃໝ່). ຄວາມສະໜັກໃຈຂອງຄູ່ກໍລະນີ

ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດນຳເອົາຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສະເໜີຕໍ່ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອແກ້ໄຂໂດຍບໍ່ມີການບັງຄັບ, ນາບຊູ້ ຈາກບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ). ຄວາມສະເໜີພາບຂອງຄູ່ກໍລະນີ

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຄູ່ກໍລະນີເຕັ້ນລະົ່າຍ ມີສິດສະເໜີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍໂດຍບໍ່ຈໍາແນກເພດ, ເຊື້ອຊາດ, ສັນຊາດ, ເຜົ່າ, ຖານະຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ພາສາ, ລະດັບການສຶກສາ, ອາຍຸ, ຄວາມເຊື້ອຖື, ພູມລຳເນົາ ແລະ ອື່ນງ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີສິດສະເໜີພາບຕໍ່ກັນກັບພິນລະເມືອງລາວ ນ້າວ່າກົດໝາຍຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 12.(ປັບປຸງ). ຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ທ່ຽງທໍາ ຂອງຜູ້ໄກ່ເກີຍ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຜູ້ໄກ່ເກີຍ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນເອກະລາດ, ດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທໍາ ແລະ ບອດໃສ ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ, ປາສະຈາກການແຊກແຊງຈາກບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ). ພາສາທີ່ນຳໃຊ້

ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ ເຊົ້າໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຢູ່ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງແມ່ນພາສາລາວ ເວັ້ນເສີຍແຕ່ ສັນຍາ ຫລື ຄູ່ກໍລະນີ ທາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ, ສ່ວນຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສາລາວ ສາມາດນຳໃຊ້ພາສາຕົນເອງ ຫລື ພາສາອື່ນ ໂດຍຜ່ານຜູ້ແບພາສາ.

ມາດຕາ 14.(ປັບປຸງ). ການຮັບປະກັນຄວາມລັບ

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂຶ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນເວລາໄກ່ເກີຍ ຫລື ຕັດສິນ ຕ້ອງຮັກສາເປັນຄວາມລັບ.

ຜູ້ໄກ່ເກີຍ, ກຳມະການຕັດສິນ, ຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ ບໍ່ມີສິດເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຕໍ່ບຸກຄົນພາຍນອກ ເວັ້ນເສີຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄູ່ກໍລະນີເທົ່ານັ້ນ.

ໝວດທີ 2

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 15(ປັບປຸງ). ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີ ສອງຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກີ່ມ;
2. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການຕັດສິນ.

ມາດຕາ 16.(ປັບປຸງ). ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ນຳມາພິຈາລະນາ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ນຳມາພິຈາລະນາ ຢູ່ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ;
2. ຄູ່ກໍລະນີ ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ;
3. ຄູ່ກໍລະນີ ໄດ້ສະໜັກໃຈໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
4. ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ສານປະຊາຊົນ ພວມດຳເນີນການແກ້ໄຂຢູ່ ຫລື ມີຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດ
ຂາດແລ້ວ;
5. ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ລະເມີດລະບຸບກິດໝາຍກ່ຽວກັບຄວາມຂັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ
ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 3

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 17(ໃໝ່). ການຢືນຄໍາຮ້ອງ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຕ້ອງຢືນຄໍາຮ້ອງ ແລະ ປະ
ກອບເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບ່ອນທີ່ຄູ່ ກໍລະນີ
ເຫັນວ່າມີຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນເອກະພາບກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ຕົກລົງເຫັນດີນຈັກແລ້ວ ກໍໃຫ້ໄປຢືນຕໍ່ບ່ອນຂໍ
ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 18(ໃໝ່). ການປະກອບເອກະສານ

ການປະກອບເອກະສານທີ່ຢືນຕໍ່ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງ;
2. ສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ຄໍາຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງຄູ່ກໍລະນີ ທີ່ໃຫ້ນໍາເອົາຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ມາແກ້ໄຂຢ່າງສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຖ້າມີ;
4. ຂຶ້ມູນ ຫລື ເອກະສານອື່ນ ທີ່ເປັນຫລັກຖານ.

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ). ເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງ

ຄໍາຮ້ອງຂໍແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼື ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງກິດຈະການຂອງຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ບັນຫາທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
3. ມູນຄ່າຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
4. ຂໍສະເໜີຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 20(ປັບປຸງ). ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງ

ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງແລ້ວ ພາຍໃນກໍານົດເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງສຳນວນຄໍາຮ້ອງ ແລະ ອອກນາຍເຊີນຄູ່ກໍລະນີ ເພື່ອເຂົ້າມາປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບຮູບການແກ້ໄຂ. ຖ້າວ່າຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ມາຕາມໝາຍເຊີນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ກຳຕົກໄປ ແລະ ສົ່ງສຳນວນຄໍາຮ້ອງຄືນໃຫ້ແກ້ໄໝຮ້ອງຂໍ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮ້ອງຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕາ 16 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ້ຂາບ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ພາຍໃນກໍານົດ ເຈັດ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 21(ປັບປຸງ). ການເລືອກຮູບການແກ້ໄຂ

ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດເລືອກເອົາການແກ້ໄຂ ດ້ວຍ ການໄກ່ເກົ່າຍ ຫລື ການຕັດສິນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ວຍການໄກ່ເກົ່າຍ

ມາດຕາ 22(ໃໝ່). ການໄກ່ເກົ່າຍ

ການໄກ່ເກົ່າຍ ແມ່ນ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍຄູ່ກໍລະນີເອງ ດ້ວຍການປະນີປະນອມ, ເຈລະຈາ ແລະ ປຶກສາຫາລື ຂຶ້ມືຜູ້ໄກ່ເກົ່າຍໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍຄົນ ເປັນຄົນກາງ.

ມາດຕາ 23(ປັບປຸງ). ການເລືອກ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ

ໃນການດຳເນີນການໄກ່ເກົ່ຍ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດເລືອກເອົາຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍຄົນ, ແຕ່ຕ້ອງເປັນຈຳນວນຄີກສະເໜີ ຈາກບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີ ເລືອກຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ໜຶ່ງຄົນ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ ຕົກລົງເລືອກເອົາຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ພາຍໃນກຳນົດ ສີບຫ້າ ວັນນັບແຕ່ວັນຕົກລົງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າຫາກເລືອກບໍ່ໄດ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຕ້ອງເລືອກໃຫ້ ພາຍໃນກຳນົດ ສີບ ວັນ.

ໃນກໍລະນີ ເລືອກຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ສາມ ຄົນ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີແຕ່ລະຝ່າຍ ເລືອກເອົາໜຶ່ງຄົນ ພາຍໃນກຳນົດສີບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນຕົກລົງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໄດ້ໜຶ່ງ ທາກເລືອກບໍ່ໄດ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງເລືອກໃຫ້ ພາຍໃນກຳນົດ ສີບ ວັນ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ສອງ ຄົນທີ່ຖືກເລືອກນັ້ນ ເລືອກເອົາຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ຜູ້ທີ່ສາມ ມາເປັນປະທານ ພາຍໃນກຳນົດ ສີບຫ້າ ວັນ, ຖ້າຫາກ ເລືອກບໍ່ໄດ້ສູນ ຫລື ຫ້ອງການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງເລືອກໃຫ້ ພາຍໃນກຳນົດ ສີບ ວັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄູ່ກໍລະນີຕົກລົງເລືອກເອົາຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍຫລາຍກວ່າ ສາມ ຄົນ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ສາມ ເທິງນີ້.

ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 24. ການຖອນຕົວ ຫລື ການຄ້ານຕົວ

ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ມີສິດຖອນຕົວ ຈາກການໄກ່ເກົ່ຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຕົນ ເປັນຍາດພື້ນ້ອງ ຫລື ມີສ່ວນພິວພັນກັບຜົນປະໂຫຍດ ຫລື ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກັບຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໄດ້ຝ່າຍໜຶ່ງ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້.

ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດຄ້ານຕົວຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍນັ້ນ ຕົກຢູ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ທາກໄດ້ຖອນຕົວ ຫລື ຖືກຄ້ານຕົວ ໃຫ້ດຳເນີນການເລືອກ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍຄົນໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 25. ການດຳເນີນການໄກ່ເກົ່ຍ

ການໄກ່ເກົ່ຍ ຕ້ອງດຳເນີນພາຍໃນ ສີບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍເປັນຕົ້ນໄປ ໂດຍຂ້ອງໜ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ.

ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີບັນຫາ, ຂໍ້ມູນ ຫລື ຫລັກຖານຕ່າງໆກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ອີທີທາງອອກຕໍ່ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ໃນໄລຍະເວລາທຳການໄກ່ເກົ່ຍ.

ມາດຕາ 26(ປັບປຸງ). ການສັນສຸດການໄກ່ເກົ່ຍ

ການໄກ່ເກົ່ຍ ຈະສັນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ຄູ່ກໍລະນີສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້;

2. ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຫລື ຫ້າງມິດ ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມການໄກ່ເກົ່າໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງໝໍ;
3. ຄູ່ກໍລະນີບໍ່ສາມາດຕິກລົງກັນໄດ້;
4. ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງເສີຍຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດ.

ມາດຕາ 27(ປັບປຸງ). ການປັບປຸງຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ເນື້ອບໍ່ສາມາດໄກ່ເກົ່າກັນໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ດຳເນີນການແກ້ໄຂດ້ວຍການຕັດສິນ. ຜູ້ໄກ່ເກົ່າຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ບໍ່ມີສິດເປັນຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນອີກ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄູ່ກໍລະນີ ພາກປໍ່ເຫັນໃຫ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ດຳເນີນການແກ້ໄຂດ້ວຍການຕັດສິນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດຮອງຝ່ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 28(ປັບປຸງ). ບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກົ່າ

ບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກົ່າ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເວລາ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ, ເລື່ອງ ແລະ ເລກທີຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງການໄກ່ເກົ່າ;
2. ຂີ່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ແລະ ຜູ້ບັນທຶກ;
3. ຂີ່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ບັດຈຸບັນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງກິດຈະການຂອງ ຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ;
4. ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
5. ຜົນຂອງການໄກ່ເກົ່າ;
6. ວິທີຈົດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕິກລົງຂອງການໄກ່ເກົ່າ;
7. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງ ຄູ່ກໍລະນີແຕ່ລະຝ່າຍ;
8. ເວລາ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຂອງການສົ່ນສຸດການໄກ່ເກົ່າ, ລາຍເຊັນຂອງຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ຄູ່ກໍລະນີ, ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ, ຜູ້ບັນທຶກ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງຫົວໜ້າ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດ ແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບ່ອນທີ່ດຳເນີນການໄກ່ເກົ່ານັ້ນ.

ໃນການໄກ່ເກົ່າແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີຜູ້ບັນທຶກເຂົ້າຮ່ວມນຳ ຊຶ່ງແມ່ນພະນັກງານຂອງສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ ໄຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ໝວດທີ 5

ມາດຕາ 29(ໃໝ່). ການຕັດສິນ

ການຕັດສິນ ແມ່ນ ການຕີກລົງຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ກ່ຽວຂ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 30(ປັບປຸງ). ການເລືອກ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການຕັດສິນ

ในงานเลือกห้ามภารตัดสิน ให้ปะติบัดตามหลักภารណูวัมกับงานเลือกผู้ไก่เกี้ย ตามที่ได้กำหนดไว้ใน วันที่ 3, 4 และ 5 ของมาเดต้า 23 ของกีดหมายจะบันทึก

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ). ການຖອນຕົວ ຫລື ການຄ້ານຕົວກໍາມະການຕັດສິນ

ការណែនាំ ឬ ការតាមពីរវាងការណែនាំ ដើម្បីបង្កើតរូបរាងការណែនាំ ឬ ការតាមពីរដែលមិនត្រឹមត្រូវ ឬ ការតាមពីរដែលមិនត្រឹមត្រូវ តាមច្បាស់ដែលបានរាយការណាន់ទៅនឹងការណែនាំ ឬ ការតាមពីរ។

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ). ການສະເໜີຂຶ້ນ ຫລັກຖານ

ຄູ່ກໍລະນີ ມີພັນທະສະເໜີຂຶ້ມງ ຫລັກຖານກ່າວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ.

ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ອາດຈະລົງເນັບກຳຂໍ້ມູນ ຫລັກຖານວັບທີ່ ຕາມການສະເໜີ ຫລື ການເຫັນດີຂອາຄົກລະນີ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງການພິສູດຂໍ້ມູນ ຂລັກຖານໄດ້ໜຶ່ງ ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ມີສິດສະເໜີເອົາຜູ້ຂ່າວຊານ ເພື່ອພິສູດຂໍ້ມູນ ຂລັກຖານນັ້ນ.

ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຕ້ອງຄົນຄວ້າຄຳຮ້ອງ, ເອກະສານ, ຂຶ້ມູນ ຫລັກຖານ ຢ່າງລະອຽດ, ຄືບຖ້ວນ,
ຮອບດ້ານ ແລະ ພາວະວິໄສ. ເມື່ອເນັບກຳຂຶ້ມູນ ຫລັກຖານຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຕ້ອງເຊີນຄູ່
ກໍລະນີ ມາ ອະທິບາຍເຫດຜົນ ແລະ ສະເໜີຂຶ້ມູນ ຫລັກຖານຕື່ມອີກກ່ອນການຕັດສິນ.

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ). ກໍານົດເວລາຕັດສິນ

ມາດຕາ 34(ປັບປຸງ). ມາດຕະການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຄູ່ກໍລະນີ

ໃນໄລຍະພິຈາລະນາຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ຖ້າທາກຄູ່ກໍລະນີ ສະເໜີໃຫ້ອອກຄຳສັ່ງຢືດ, ອາຍັດຂັບ ພລື ມຳ ໄຊມາດຕະການໄດ້ໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປ້ອງສົດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນແລ້ວ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ອະນະ ກຳມະການຕັດສິນ ຈະສົ່ງຄຳສະເໜີ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄປຍັງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ອອກຄຳສັ່ງ ພາຍໃນກຳນົດ ເຈັດ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ.

มาตรา 35(ปับปุ๊). สิ่งใหม่ในการตีกลิ้งของคู่รักจะมีก่อนการตัดสิน

ໃນໄລຍະຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ພິຈາລະນາຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຍັງມີສິດຕິກລົງແກ້ໄຂນຳກັນກ່ອນການຕັດສິນກຳໄດ້. ຄຳຕິກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີນັ້ນ ຕ້ອງຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍມີລາຍເຊັນຂອງ ຄູ່ກໍລະນີ, ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ແລະ ຫົວໜ້າສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບ່ອນດຳເນີນນັ້ນ.

ຄຳຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີກ່ອນການຕັດສິນ ມີຜົນສັກສິດ ຄືກັນກັບຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ.

ມາດຕາ 36. ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ

ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຕ້ອງຢູ່ໃນຂອບເຂດຄໍາຮ້ອງຂອງຄູ່ກໍລະນີ. ໃນກໍລະນີທີ່ ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ທາກປ່ຽນເອກະສັນກັນ ການຕັດສິນໃຫ້ຖືເອົາຕາມສູງສ່ວນໜາຍ.

ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຕອງອ່ານຊົ້ອງໜ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜ່າງໜ້າ ແລະ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງຄຳຕັດສິນ ຫລື ວັນໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໄດ້ໜຶ່ງ ທາກບໍ່ເຂົ້າມາຝັງຄຳຕັດສິນ ຕາມໝາຍເຫຼຸນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຸງງໍາໝ.

ມາດຕາ 37(ປັບປຸງ). ເນື້ອໃນຄໍາຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການ

ຄໍາຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເວລາ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ, ເລື່ອງ ແລະ ເລກທີ ຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ສະຖານທີ່ອອກຄຳຕັດສິນ;
 2. ຂໍ້ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ບັນທຶກ;
 3. ຂໍ້ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງກິດຈະການຂອງ ຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ;
 4. ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ຄຳວິນິດໄສ ແລະ ບ່ອນອີງຂອງຄຳຕັດສິນ;
 5. ການຕັດສິນ;
 6. ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຂອງຄູ່ກໍລະນີແຕ່ລະຝ່າຍ;
 7. ລາຍເຊັນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ, ຜູ້ບັນທຶກ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງ ຫົວໜ້າສູນ ຫລື ຫ້ອງ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານເສດຖະກິດ ບ່ອນດຳເນີນນັ້ນ.

ມາດຕາ 38(ໃໝ່). ການຄັດຄ້ານຄໍາຕັດສິນ

ຄູ່ກໍລະນີ ມີສີດສະເໜີຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຄັດຄ້ານຄໍາຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ພາຍໃນກໍານົດ ສັ່ງສົບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຊາບຄໍາຕັດສິນເປັນຕົ້ນໄປ ໃນກໍລະນີໄດ້ໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້ :

1. ຄູ່ກໍລະນີບໍ່ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຕັດສິນດ້ວຍຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຫລື ຄໍາຕົກລົງນັ້ນເປັນໄມ່ຄະ;
2. ການປະກອບຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ການດຳເນີນການຕັດສິນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ຄູ່ກໍລະນີຕົກລົງກັນໃນສັນຍາ;
4. ຂັ້ນມູນຫລັກຖານທີ່ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຕີ່ເປັນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນນີ້ ມີການປອມແປງ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ ຮັບເງິນ, ຂັບສິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຂຶ່ງສົ່ງຜົນກະທິບຕໍ່ຄວາມທ່ຽງທໍາໃນການຕັດສິນ;
5. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ບໍ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດສິດຂອງການແກ້ໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຄໍາຕັດສິນເກີນ ຫລື ບໍ່ຄືບຖ້ວນ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ III

ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 39(ປັບປຸງ). ຫ້ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະວິຊາຂີບສັງຄົມ ແລະ ກົດໝາຍ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ, ມີພາລະບົດບາດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ, ຜູ້ໄກ່ເກີ່ມ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ໃນການດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 40(ໃໝ່). ໂຄງປະກອບຂອງສູນ ແລະ ຫ້ອງການ

ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີຂີ້ຫຍໍ້ວ່າ “ສກສ” ຂຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງຍຸຕິທໍາ ແລະ ມີຖານະທຸງບ່ານເກີມ.

ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີຂີ້ຫຍໍ້ວ່າ “ທກສ” ຂຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງພະແນກຍຸຕິທໍາ; ທີ່ວ່ານີ້ຫ້ອງການ ມີຖານະທຸງບ່ານເກີມ ຮອງທີ່ວ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ສຳລັບໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງ ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 41(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ພ້າທີ່ຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ
ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີສິດ ແລະ ພ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄືນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີສັງ, ປັບປຸງລະບຽບກິດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ;
2. ຄືນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຕົ້ນລັດຖະມົນຕົວ່າການ ກະຊວງຢູ່ຕິທຳ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ກຳ
ມະການຕັດສິນ ເຂົ້າໃນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ຫລື ປິດບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ
ອອກຈາກບັນຊີ;
3. ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ລະບຽບກິດໝາຍ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ, ປິດ ຫລື ບຸ່ນ ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດ
ແຍ່ງແຕ່ລະຄັ້ງ ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ;
5. ອຸ່ມຄອງ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຂອບເຂດ
ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
6. ຮັບຄໍາຮອງ, ເອກະສານ, ຂຶ້ມູນ, ພິຈາລະນາ ຈາກຄູ່ກໍລະນີ;
7. ກໍ່ສັງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້
ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ;
8. ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຄູ່ກໍລະນີ ແລະ ປະສານສົມທີບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະ
ດວກໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
9. ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດ
ຖະກິດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ສະຫລຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ກະຊວງຢູ່ຕິທຳ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 42(ໃໝ່). ສິດ ແລະ ພ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີສິດ ແລະ ພ້າທີ່ດັ່ງດູວກັນກັບສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ
ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້. ສໍາລັບ ສິດ ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ,
ປິດ ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ, ກຳມະການຕັດສິນ ເຂົ້າໃນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນນັ້ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່
ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ພາກທີ IV

ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ

ມາດຕາ 43(ປັບປຸງ). ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ

ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ຜູ້ບໍ່ປະຈຳການ.

ຜູ້ປະຈຳການ ແມ່ນ ພະນັກງານຂອງສູນ ແລະ ຂ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງຢູ່ທີ່ທຳ.

ຜູ້ບໍ່ປະຈຳການ ແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ມາຈາກສຳນັກງານ, ອົງການ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຫັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ ທີ່ມີຄວາມສະໜັກໃຈ ຂຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງຢູ່ທີ່ທຳ ຕາມການຄັດເລືອກ ແລະ ການສະເໜີຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 44(ປັບປຸງ). ມາດຕະຖານຂອງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ

ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຈັນຍາທຳ ແລະ ບໍລິສຸດສັດຂຶ້;
2. ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ໄດ້ໜຶ່ງທີ່ແມ່ນອນ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
3. ໄດ້ຜ່ານ ທລີ ມີປະສົບປະການໃນວຽກງານ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຍ້ອນການກະທຳຜິດໄດຍເຈດຕະນາ;
5. ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 45(ໃໝ່). ບັນຫຼາຍຂຶ້ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ

ບັນຫຼາຍຂຶ້ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ແມ່ນ ບັນຫຼາຍຂຶ້ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ລວມທັງປະຫວັດທີ່ຂອງພວກກ່ຽວ.

ພາຍຫລັງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງຢູ່ທີ່ທຳ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນແລ້ວ ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງສ້າງເປັນບັນຫຼາຍຂຶ້ ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ແລ້ວ ຈັດພິມສິ່ງໃຫ້ຂ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 46(ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ

ຜູ້ໄກ່ເກົ່ຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບ ທລີ ປະຕິເສດ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
2. ເປັນເອກະລາດ ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
3. ຮັບປະກັນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃຫ້ມີຄວາມຢູ່ທີ່ທຳ, ວ່ອງໄວ ແລະ ປອດໄສ;

4. ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກຈັນຍາທຳຂອງວິຊາຊີບ;
5. ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຫລັກຖານກັບທີ;
6. ໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ຕາມການຕົກລົງກັບຄູ່ກໍລະນີ;
7. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຍົກເວັນຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງສະໜອງ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມລະບູບກົດໝາຍ;
8. ເສຍພັນທະ ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບູບກົດໝາຍ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນຍາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47(ໃໝ່). ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ

ຄືນຕ່າງປະເທດ ສາມາດເປັນຜູ້ໄກ່ເກົ່າ, ກຳມະການຕັດສິນ ຢູ່ ສປປ ລາວໄດ້.

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດເລືອກເອົາ ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີໃນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ.

ສໍາລັບມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບການຕ່າງໆທາງ.

ພາກທີ V

ການປະຕິບັດຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 48. ຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄຳຕົກລົງຂອງການໄກ່ເກົ່າ;
2. ຄຳຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ກ່ອນການຕັດສິນ;
3. ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ.

ມາດຕາ 49. ພັນທະຂອງຄູ່ກໍລະນີ

ຄູ່ກໍລະນີ ມີພັນທະປະຕິບັດຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພາຍໃນກຳນົດ ສຶບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ມີຄຳຕົກລົງ ຫລື ຄຳຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ ຫລື ນັບແຕ່ວັນ ຄູ່ກໍລະນີໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໄດ້ໜຶ່ງ ຫາກບໍ່ເຂົ້າມາຝ່າຍຄຳຕັດສິນ ຕາມໝາຍເຊີນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງໆ.

ມາດຕາ 50. ສີດຂອງຜູ້ອັບປະໂຫຍດ

ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດ ຈາກການບໍ່ປະຕິບັດຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີສິດຮອງຂໍຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາອອກຄໍາຂຶ້ນຂາດ ເພື່ອບັງຄັບປະຕິບັດຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 51(ປັບປຸງ). ການຂຶ້າດຂອງສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂອງຄູ່ກໍລະນີແລ້ວ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກຄໍາຂຶ້າດ ພາຍໃນ ສີບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນການພິຈາລະນາອອກຄໍາຂຶ້າດນັ້ນ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງກວດເບິ່ງການດໍາເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ໄດ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມລະບຸງບົກຄົມ, ສິນທີສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາລີ, ບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຖ້າເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງອອກຄໍາຂຶ້າດ ເພື່ອບັງຄັບປະຕິບັດ. ຄໍາຂຶ້າດຂອງສານປະຊາຊົນ ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດໃນຫັນໃດ ແລະ ບໍ່ສາມາດອຸທອນໄດ້.

ຖ້າ ສານປະຊາຊົນ ຫາກເຫັນວ່າຜົນຂອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ລະເມີດລະບຸງບົກຄົມ, ສານປະຊາຊົນ ກໍຈະບໍ່ລົງຄໍາຂຶ້າດຢັ້ງຍືນເອົາ. ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດຕິກລົງໃຫ້ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແກ້ໄຂຄືນໃໝ່ ຫລື ຮ້ອງຝ່ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 52(ປັບປຸງ). ການຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ

ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຍືນ ຈາກສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະພິຈາລະນາຢັ້ງຍືນຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ໄດ້ກຳຕ່ຳເນື່ອມືເຖິ່ງອືນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງຖືສັນຊາດຂອງປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທີສັນຍານິວຢອກ ປີ 1958 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮູ້ ແລະ ບັງຄັບປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ;
2. ບໍ່ຂັດກັບລັດຖະທຳມະນຸນ ແລະ ລະບຸງບົກຄົມ ກ່ຽວກັບຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍທີ່ມີພັນທະໃຊ້ແທນໜີສິນ ມີຊັບສິນ, ກົດຈະການ, ຮຸນ, ເງິນຝາກ ຫລື ຊັບສິນອື່ນ ຢູ່ສປປ ລາວ.

ພາຍຫລັງຄໍາຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫລື ສາກົນ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຢັ້ງຍືນ ຈາກສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ກໍໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ VI

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 53(ປັບປຸງ). ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄ່າທຳນຽມ;
2. ຄ່າບໍລິການ;
3. ຄ່າແຮງງານ.

ມາດຕາ 54(ປັບປຸງ). ຄ່າທຳນຽມ

ຄ່າທຳນຽມ ແມ່ນ ພັນທະຂອງຄູ່ກໍລະນີ ທີ່ຕ້ອງມອບເຊົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບົງບການກ່ຽວກັບຄ່າທຳນຽມ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໃນການໄກ່ເກີ່ຍ ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມຝ່າຍລະເຄື່ອງ ກ່ອນການດຳເນີນການໄກ່ເກີ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ
ເວັ້ນເສີຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໃນການຕັດສິນນັ້ນ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະກຳມະການ
ຕັດສິນ.

ມາດຕາ 55(ປັບປຸງ). ຄ່າບໍລິການ

ຄ່າບໍລິການ ແມ່ນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການໄກ່ເກີ່ຍ ຫລື ການຕັດສິນ ຂອງຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ເຊັ່ນ:
ສິ່ງໝາຍເຊັນ, ສຳເນົາເອກະສານ, ຈັດປະຊຸມ ແລະ ອື່ນໆ.

ການເກັບຄ່າບໍລິການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບົງບການກ່ຽວກັບ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ
ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍກ່ອນ ໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ມາດຕາ 56(ປັບປຸງ). ຄ່າແຮງງານ

ຄ່າແຮງງານ ແມ່ນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຜູ້ໄກ່ເກີ່ຍ, ກຳມະການຕັດສິນ, ຄ່າ
ໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽງວຊານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ.

ຄ່າແຮງງານ ແມ່ນ ຄູ່ກໍລະນີເປັນຜູ້ຕົກລົງກັບຜູ້ໄກ່ເກີ່ຍ, ກຳມະການຕັດສິນ ຫລື ຜູ້ຊ່ຽງວຊານ ແລ້ວແຈ້ງ
ໃຫ້ສູນ, ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບໍ່ອນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນຊາບ.

ພາກທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 57(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ, ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ

ຫ້າມ ພະນັກງານ, ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນ ມີພິດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ຕົນໄດ້ຮູ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫລື ກິດໝາຍ ທາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ;
2. ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ທີ່ຕົນໄດ້ຮູ້ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫລື ເພື່ອທຳລາຍສືດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ອື່ນ;
3. ກິດໜ່ວງ, ຖ່ວງດີງ, ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
4. ຮັບ, ຫວງເອົາເຖິງ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໄດ້ນຶ່ງ ຈາກຄູ່ກໍລະນີ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ພົວພັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ຜົວ ຫລື ເມຍ ຫລື ຍາດໄກ້ຊີດຂອງຕົນ;
6. ລຳອຽງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
7. ບັງຄັບ, ນາບຊື່ ຄູ່ກໍລະນີ;
8. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 58(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຄູ່ກໍລະນີ

ຫ້າມ ຄູ່ກໍລະນີ ມີພິດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ບອມແປງເອກະສານ ຫລື ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
2. ບັງຄັບ, ນາບຊື່ ຫລື ໄຊຄວາມຮຸນແຮງ, ຕົວຍົວວະ, ທລອກລວງ ພະນັກງານ, ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ, ກຳມະ ການຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ຂ່າງວຊານ;
3. ໃຫ້ສິນບິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນແກ່ ພະນັກງານ, ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ, ກຳມະການຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ຂ່າງວຊານ;
4. ມີພິດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 59(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີພິດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ຂໍດວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ, ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ, ກຳມະການຕັດສິນ ແລະ ຜູ້ຂ່າງວຊານ;
2. ຍຸລົງຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຢູ່ ສູນ ຫລື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;

3. เป็นสื่อภาษาในภารกิจ ให้ และ รับสืบต่อ;
 4. มีพิธีกรรมอื่น ๆ เป็นภารกิจ เมิดลະບຽບ กิตญาณ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຸກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໝາວດທີ 1

ການຄູ່ມຄອງວິທະຍານແກ້ໄຂຂໍ້ຂດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 60. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ອີງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແກ່ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຢູ່ຕິທໍາ;
 2. ພະແນກຢູ່ຕິທໍາແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ). ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງກະຊວງຢູ່ຕິທໍາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແກ່ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກະຊວງຢູ່ຕີທໍາ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວາສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
 2. ອອກຂໍ້ຕິກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ເຈັງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
 3. ຂຶ້ນໍາ ແລະ ອຸ່ມຄອງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ງົບປະມານຂອງ ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
 4. ຂຶ້ນໍາ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
 5. ກໍ່ສ້າງ, ບໍ່ລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ຈັນຍາທຳ ແລະ ວິຊາສະເພາະ ໃຫ້ພະນັກງານຂອງ ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຜູ້ໄກ່ເກົ່າຍ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ;
 6. ສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ປິດຕຳແໜ່ງ ທີ່ ຍົກຍ້າຍ ຫົວໜ້າສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;

7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ປິດຕຳແນ່ງ ຫລື ຍົກຍ້າຍ ຮອງຫົວໜ້າສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍປະສານສົມທຶນກັບຂະໜາງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປິດ ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ເຊົ້າໃນ ຫລື ອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກົ່າ ແລະ ກຳມະການຕັດສິນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
9. ປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
10. ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
11. ສະຫາລຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃຫ້ລັດຖະບານ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໝ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໝ້າທີ່ຂໍອງພະແນກຢູ່ຕິທິ່ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພະແນກຢູ່ຕິທິ່ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໝ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜົນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ລະບູບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ລະບູບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
3. ຂັ້ນດຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຖົບປະມານຂອງຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ຂັ້ນດຳ, ຕິດຕາມ ການເຄື່ອນໄຫວວົງກາງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງຢູ່ຕິທິ່ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງຫ້ອງການ, ການແຕ່ງຕັ້ງ, ປິດຕຳແນ່ງ ຫລື ຍົກຍ້າຍຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍປະສານສົມທຶນກັບຂະໜາງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຮັບ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຂອງບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
7. ຂັ້ນດຳວົງກາງການສະຫາລຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວົງກາງການຂອງ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃຫ້ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ກະຊວງຢູ່ຕິທິ່;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໝ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບູບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 63(ປັບປຸງ). ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. อิฐกานกວດกາພາຍໃນ ຊື່ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກິດໝາຍສະບັບນີ້;
 2. อົງການກວດກາພາຍນອກ ຊື່ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ການກວດກາພາຍນອກ ຈະດຳເນີນຕາມຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງໄດ້ໜຶ່ງ ຫລື ລືເລີ່ມ ໂດຍ
ອີງການກວດກາພາຍນອກເອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີບັນຫາບໍ່ຈະແຈ້ງ, ບໍ່ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 64(ໃໝ່). ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ຂອງການກວດກາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ការងារត្រួតព័ត៌មានលម្អិតរបស់ខ្លួន និងការងារផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានសេចក្តីផ្តើម;
 2. តាមរយៈការងារប្រព័ន្ធដែល និងការងារផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានសេចក្តីផ្តើម;
 3. ការងារត្រួតព័ត៌មានលម្អិតរបស់ខ្លួន និងការងារផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានសេចក្តីផ្តើម;
 4. ការងារត្រួតព័ត៌មានលម្អិតរបស់ខ្លួន និងការងារផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានសេចក្តីផ្តើម;
 5. តាមរយៈការងារប្រព័ន្ធដែល និងការងារផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវបានសេចក្តីផ្តើម;

ມາດຕາ 65(ໃໝ່). ຮັບການການກວດກາ

ການກວດກາວຸງກາງານແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຢ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ຕາມລະບົບປຶກກະຕິ, ໂດຍມີການເຈົ້າໃຫ້ຮັບລ່ວງໜ້າ ແລະ ແບບກະທັນທັນ.

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ແລະ ມີກຳນົດເລາອັນແຍ້ນອນ ຫຼືຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າໜ້ອຍ ຫຼື່າເທົ່ອຕໍ່ປີ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ່ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເນື້ອທາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜ່ານກວດກາ ຮັກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສໍ້ຂ່ວໂມງ.

ການກວດກາ ແບກະທັນຂັ້ນ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອທາງເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ການລົງກວດການີ້ ແມ່ນດຳເນີນຢ່າຮືບດ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້າໃຫ້ຜົກກວດກາ ຊາບລ່ວ່າໜ້າ.

ໃນການກວດການັ້ນ ໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ ແລະ ລົງກວດກາຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່ໄດ້ຕື່ມາ

ພາກທີ IX

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະຫັບ

ມາດຕາ 66(ປັບປຸງ). ພົບປະມານ

ງົບປະມານໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ອີງໃສ່ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ພົບປະມານຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບກະຊວງຢູ່ຕີທຳ;
2. ພົບປະມານ ຂອງຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບພະແນກຢູ່ຕີທຳ ແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 67(ປັບປຸງ). ເຄື່ອງໝາຍ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຮູບກາຊີງຊັ້ງຢູ່ ໃນຮູບວິງມິນ ແລະ ມີຕົວໜັງສີ ຂູນວ່າ: “ສກສ” ຫລື “ຫກສ” ຢູ່ພື້ນຊີງຊັ້ງ.

ມາດຕາ 68. ຕາປະຫັບ

ສູນ ແລະ ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີຕາປະຫັບຂອງຕົນ ເພື່ອນດຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຫາງລັດຖະການ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 69(ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເລີ່ມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການໄກ່ເກີ່ຍ, ການຕັດສິນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70(ປັບປຸງ). ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເນື້ອໃນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ໃຫ້ ຫລື ຮັບສິນບິນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ຫລື ມີການກະທຳໄດ້ນຶ່ງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ລັດ, ສັງຄົມ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ່ ຫລື ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຕາມກໍລະນີເບີ້າ ຫລື ນັກ ແລະ ໄຊແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຕົ້ນ.

ຜູ້ໄກ່ເກີຍ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ ທີ່ມີຄວາມຜິດໂດຍເຈດຕະນາ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຈະ ຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫລື ຈະຖືກປິດອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ໄກ່ເກີຍ ຫລື ກຳມະການຕັດສິນ ຕາມກຳລະນີເບົາ ຫລື ຂັ້ນກາ, ຖ້າຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກຳຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກິດໝາຍ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 71. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາຫາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 72. ຜົນສັກສິດ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ຫີກສິບວັນ ມັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກ ລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸ່ງນແທນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະບັບ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2005.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໄດ້ ທີ່ຂັດກັບກິດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ